

TAFSEER – SURAH AL-FATIHA
[DEL 3]

Dato, 11.08.2017

Etter å ha nevnt i vår forrige del, det at Allah ﷻ er Dommeren på Regnskapsdagen, og at Han ﷻ vil skjenke de troende ekstra nåde, så går vi nå over til vers nummer 4 i vår *tafseer* av *surah al-Fatiha*, i hvilket vi vil konsentrere oss om de første ordene i verset i dag, dvs.:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾
(Å, Allah!) Deg alene tilber vi, [...]

Så hva menes med ordet *ibadat* spesifikt som er ment i dette verset?

Jo, det betyr det å overgi seg fullstendig (både med *hjerte* og *kropp*) til Allah ﷻ. Vi må overgi vår hele 'jag' til Allah ﷻ, når vi utfører *namaz* (den rituelle bønnen). *Ibadet* innbefatter det at man undergir sin vilje fullstendig til Allah i *ydmkhet* og *underkastelse* (at man er oppriktig *lydig* og *hengiven* til Allah ﷻ). Ingen er verdig tilbedelse utenom Allah ﷻ den Ene, den mest Velvilje.

Sann *ibadat* er når ens grad av *ydmkhet* og *underkastelse* kun for Allah alene, blir fullkommen.

Ibadat er en følelse av *ydmkhet* og *underkastelse* som fører til det at man fullt og helt overlater sitt indre og ytre til Allah ﷻ alene. Hvis f.eks. ens hjertet ikke står intakt med Allahs ihukommelse, men utfører syklusene sine i *namaz*, da er ikke det sann *ibadat*, fordi sann *ibadat* krever det at man også tar med hjerte under utførelsen av *namaz* (den rituelle bønnen).

Generelt er *ibadat* en handling ved hvilket man oppfyller befalingen til Allah ﷻ med respekt og ære. Det kan være en hvilken som helst befaling fra Allah, fordi *ibadat* er ikke bare det å forette den rituelle bønnen, men også det å følge Allahs befalinger, som det å betale *zakat*, det å *faste*, det å være god mot mennesker, familie osv., utgjør også en form for *ibadah* (her ment for lydighet til Allah og Hans Profet ﷺ). Men den *ibadah* vi snakker om over er den om *tawheed* (det at Allah er En og ingen er verdig tilbedelse utenom Allah), denne formen for *ibadah* er kun reservert for Allah alene.

Allah ﷻ sier til Sitt elskede Sendebud ﷺ om det å gi følgende budskap til menneskeheten, som det følger av Koranen, *surah al-ra'd* [الرعد], tordenen]:

﴿قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبٌ﴾

Si: «Meg er det kun befalt å tilbe Allah alene og ikke likestille noe med Ham, til Ham alene inviterer jeg, og til Ham må jeg vende tilbake!»¹

Vedrørende profeten Nūh ؑ (Noah) sitt utsagn, forteller Allah som følger, i *surah al-A'raf*:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾

Sannelig, Vi sendte Noah til folket hans, og han sa: «Å, folket mitt! Tilbe Allah, det finnes ingen tilbedelsesverdige Herre for dere utenom Ham! [...]]»²

Allah sier i Koranen at dersom det hadde vært flere guder enn Allah ﷻ, den Ene, hadde hele universet og alt som finnes i den, kommet i kaos, og hadde kollidert med hverandre og kommet i ubalanse, planetene hadde svevd ukontrollert ut av sin bane og kollidert med andre planeter, galakser hadde kollidert med hverandre – hele universets system hadde kommet i ubalanse; i *surah al-ambiyah* [الأنبياء]:

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾

Hadde det i disse to (jorden og himlene) vært andre guder (også) utenom Allah, ville begge ha blitt ødelagt.³

Så siden vi ser det at hele universets system er i balanse – alle legemer følger sine fastsatte baner, planetene; jupiter, mars, saturn, sol og måne, alle sirkler i sin egen bane – så er det ingen andre gud enn Skaperen ﷻ.

¹ Koranen 13:36

² Koranen 7:59

³ Koranen 21:22